

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. w dniu 21 sierpnia 2015 r. około godz. 18:45 w miejscowości O. na ul. (...) kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym nie zachowując szczególnej ostrożności oraz odległości za poprzedzającym go pojazdem, w ten sposób, że jadąc ulicą (...) w kierunku miejscowości S. najechał na tył poprzedzającego go pojazdu marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) kierowanego przez E. K., wskutek czego doznała ona obrażeń w postaci wykręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, a powyższe obrażenia spowodowały u pokrzywdzonej naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., trwający dłużej niż 7 dni, stanowiące zatem obrażenia ciała o jakich mowa w art. 157 § 1 k.k. W dniu 21 sierpnia 2015 r. około godziny 18:45 w O., na ul. (...) na wysokości nr 46 doszło do wypadku drogowego, w którym uczestniczyli kierujący samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) R. S. oraz kierująca samochodem osobowym marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) E. K.. R. S. kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym nie zachowując szczególnej ostrożności oraz odległości za poprzedzającym go pojazdem, jadąc ulicą (...) w kierunku miejscowości S. najechał on na tył poprzedzającego go pojazdu marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) kierowanego przez E. K.. R. S. jechał zatem ul. (...), po czym zatrzymał się na skrzyżowaniu. Gdy w/w stał na skrzyżowaniu, przed nim stały inne pojazdy, w tym bezpośrednio przed R. S., samochodem osobowym marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) E. K.. W pewnym momencie R. S. myśląc, że jest już zielone światło i może jechać, chciał ruszyć, żeby nikt na niego nie trąbił. Ruszając swoim samochodem uderzył w stojący przed nim samochód prowadzony przez E. K..

Dowód: zeznania świadka E. K. k. 8-9,

zeznania świadka K. K. k. 1-2,

wyjaśnienia oskarżonego R. S. k. 18-19,

notatka urzędowa k. 4,

opinia biegłego sądowego k. 14,

dokumentacja lekarska k. 5-6, 12 /

W wyniku wypadku drogowego E. K. doznała obrażeń w postaci wykręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, a powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni.

Dowód: opinia biegłego sądowego k. 14,

dokumentacja lekarska k. 5-6, 12 /

R. S. słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do postawionego mu zarzutu. Wyjaśnił, iż przyznaje się do stawianego zarzutu w całości. Podał, iż było to 21.08.2015r około 18:00 w O. na ul. (...) jechał w kierunku S. samochodem marki R. (...). Stał na skrzyżowaniu, a przed nim stały jakieś pojazdy. W pewnym momencie myślał, że jest zielone i chciał ruszyć żeby nikt nie trąbił, więc ruszył i uderzył w stojący przed nim samochód osobowy. Wskazał, że myśli, iż to wszystko było przez upał w tym dniu. Po zdarzeniu przeprosił tą panią, która jechała V. (...) i ona te przeprosiny przyjęła. Oskarżony R. S. nie był karany, jest żonaty, ojciec dwojga dzieci w wieku 13 lat i 15 lat, posiada wykształcenie średnie ekonomiczne, z zawodu stolarz. W swoich wyjaśnieniach, składanych przed prokuratorem, R. S. złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec jego osoby za popełniony czyn, wskazując, iż podstawą jego zatrudnienia jest fakt o niekaralności.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. S. k. 18-19,

dane osobopoznawcze k. 21, 18,

karta karna k. 22 /

Sąd zważył co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony jest winny popełnienia przypisanego mu w wyroku czynu.

Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oparł się na dowodach w postaci zeznań bezpośredniego świadka zdarzenia tj. pokrzywdzonej E. K., świadka K. K., na wyjaśnieniach oskarżonego, a nadto na opinii biegłego sądowego oraz na pozostałych dowodach z dokumentów, w tym także aktualnej karcie karnej oskarżonego.

Wszystkie przesłuchane w sprawie osoby to jest zarówno pokrzywdzona jak i oskarżony, a także świadek K. K., relacjonujący to co przekazała mu siostra pokrzywdzona, zgodnie podając jak doszło do przedmiotowego wypadku i potwierdzają, iż do najechania na tył samochodu osobowego marki V. (...) kierowanego przez E. K. doszło w wyniku bezpośredniego działania drugiego kierowcy, to jest oskarżonego, kierującego samochodem R. (...), w chwili, kiedy kierowca V. stał na skrzyżowaniu gdy paliło się jeszcze czerwone światło, na właściwym dla siebie pasie ruchu i czekał na możliwość kontynuowania jazdy, a oskarżony ruszył błędnie przyjmując, że jazdę może już kontynuować. Zeznania świadków są spójne logiczne i układają się w całość, nie ma w nich niedomówień i sprzeczności, a co ważniejsze zeznania te korespondują z złożonymi na tę okoliczność wyjaśnieniami samego oskarżonego. On również przyznaje, iż do najechania na tył V. kierowanego przez pokrzywdzoną, doszło w okolicznościach przedstawionych powyżej.

Sąd uznał, także za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do stawianego zarzutu, wyjaśnił zgodnie z poczynionymi ustaleniami stanu faktycznego i poprosił o zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Wyjaśnienia oskarżonego w pełni korespondują z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, uzupełniając się z nimi i nie zawierając żadnych sprzeczności.

Nie budzi, również żadnych wątpliwości, zdaniem Sądu kwestia odniesionych przez pokrzywdzoną obrażeń. Na wiarę bowiem, zasługuje również dowód w postaci opinii biegłego sądowego A. J., w treści której biegły wskazuje, iż pokrzywdzona doznała obrażeń w postaci wykręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, a powyższe obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż siedem dni.

Jednocześnie biegły nie wykluczył, iż powyższe obrażenia są następstwem uczestnictwa pokrzywdzonej w kolizji drogowej. Z logicznego wniosku konkluzję taką jednak należy wyciągnąć albowiem pokrzywdzona w dniu wypadku w zaledwie kilka godzin po jego wydarzeniu, na następny dzień, zgłosił się do placówki służby zdrowia, gdzie w trakcie przeprowadzonych badań ujawniono u pokrzywdzonej obrażenia o jakich mowa w zarzucie.

Nie występują w tym zakresie, w ocenie Sądu wątpliwości, co do zakresu obrażeń pokrzywdzonej. Biegły w sposób jasny, nie budzący wątpliwości i pełny wypowiedział się co do obrażeń uczestnika kolizji drogowej. Zostało to jednocześnie poparte pełną, wiarygodną i rzeczową dokumentacją lekarską. W ocenie Sądu, zatem ewentualne wątpliwości, co do obrażeń pokrzywdzonej nie znajdują uzasadnienia. Sąd poczynił ustalenia w oparciu o dowody w pełni wiarygodne, sporządzone przez uprawnione w tym zakresie osoby, w pełni wiarygodne, w zakresie ich wiedzy, kompetencji i umiejętności, które wypowiedziały się co do zakresu obrażeń pokrzywdzonej i konsekwencji z tego wynikających. Brak jakichkolwiek przesłanek dla podważenia tych przesłanek i jednocześnie dla uznania, że w tym zakresie istnieją jakiegokolwiek wątpliwości.

Powyższe dowody w powiązaniu pozwoliły na przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się czynu opisanego w art. 177§ 1 kk poprzez to, iż w dniu 21 sierpnia 2015 r. około godz. 18:45 w miejscowości O. na ul. (...) kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym nie zachowując

szczególnej ostrożności oraz odległości za poprzedzającym go pojazdem, w ten sposób, ze jadąc ulicą (...) w kierunku miejscowości S. najechał na tył poprzedzającego go pojazdu marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) kierowanego przez E. K., wskutek czego doznała ona obrażeń w postaci wykręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, a powyższe obrażenia spowodowały u pokrzywdzonej naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia inny niż określony w art. 156 § 1 k.k., trwający dłużej niż 7 dni, stanowiące zatem obrażenia ciała o jakich mowa w art. 157 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie powyższe przesłanki niewątpliwie zostały spełnione.

Przede wszystkim zważyć należy, iż Sąd umarzając warunkowo postępowanie karne brał pod rozwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Niewątpliwie rozpatrując ten katalog wytycznych w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa nieumyślnego, a sposób i okoliczności jego popełnienia wskazują na jednostkowy charakter. Ponadto stwierdzić należy, iż jakkolwiek doszło do naruszenia dobra w postaci zdrowia, które zasługuje na szczególną ochronę to jednak stwierdzić należy, iż stopień obrażeń nie rodzi poważniejszych konsekwencji na przyszłość, a pokrzywdzona powróci do dotychczasowego funkcjonowania. Reasumując stwierdzić zatem należy, iż stopień społecznej szkodliwości nie był znaczny.

Bez wątplenia w oparciu o ustalony stan faktyczny stwierdzić również należy, iż postawa sprawcy w pełni wpisuje się w katalog przesłanek dopuszczających możliwość warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony bowiem nie był uprzednio karany.

Jego dotychczasowy sposób życia wskazuje, iż nie dopuści się ponownie popełnienia przestępstwa pomimo zastosowania wobec niego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony jest ojcem dwojga dzieci, posiada odpowiedzialny zawód, jest osobą o ukształtowanym charakterze.

Nadto stwierdzić należy również, iż okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Sam oskarżony szczegółowo opisał zdarzenie i przyznał okolicznościom towarzyszącym dopuszczenia się przestępstwa z art. 177 § 1 kk wyjaśnił, iż bezpośrednio po kolizji zatrzymał się i przeprosił pokrzywdzoną.

Stwierdzić także należy, iż zachodzą przesłanki z art. 66 § 2 kk albowiem zarzucane oskarżonemu przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

Okres próby jakiemu został poddany oskarżony pozwoli mu przemyśleć swoje zachowanie i osiągnie wobec oskarżonego cele jakimi są: prewencja, represja, oraz wychowanie. Nie bez znaczenia pozostaje również powetowanie społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Oskarżony daje rękojmię co do pozytywnego zachowania w przyszłości.

Orzekając od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej nawiązkę w wysokości 500,00 zł. oraz świadczenie pieniężne na rzecz wskazanego w wyroku podmiotu w wysokości także 500 zł., Sąd uwzględnił aktualne możliwości majątkowo zarobkowe oskarżonego oraz miał na uwadze wskazane w wyroku przepisy prawa, a także charakter czynu i jego skutki. .

Całokształt przedstawionych okoliczności sprawił, że Sąd orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku uznając, iż orzeczenie jest współmierne do skutków dokonanego czynu i zawinięcia sprawcy, a także będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości, a indywidualnie wobec oskarżonego pozwoli na zrozumienie błędnego postępowania i uniknięcia w przyszłości podobnego czynu..

Orzeczenie w przedmiocie opłat i kosztów uzasadniają powołane przepisy prawa.